

[Augsburg], 14. April 1553

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 246.

Druck: Hartig S. 227 (Auszug).

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico summa obseruantia colendo.
Nürnberg.

S. P. D. Vix tandem ternis tuis literis semel respondeo, vir clarissime summoque mihi et amore et obseruantia colende. Impedierunt me autem partim negociola minuta quidem illa, sed et crebriora et homini ἀπράγμονι aequè molesta ac si magna essent, et valetudo nondum satis confirmata. Ac prioribus duabus certiorem me reddebas de obitu Erasmi Reinholdi, clarissimi mathematici, cuius memoriam eleganti graeco carmine¹ celebrasti. Spero autem honorarium Fuggeranum a Lipsensi dominorum meorum procuratore vel viuenti ei esse datum, vel liberis eius datum iri. Quod si factum non esset, operam dabo, vt fiat, vbi rem ex te Lipsiam reuerso cognouero. Posteriorib[us] significas te fratrem meum isthic conuenire non potuisse: quod equidem et ipse miror, cur non operam dederit, vt exquireret an adhuc isthic esses. Reditus ad Academiam vt tibi ac tuis et reipublicae literariae faustus ac felix sit, precor. Tempora quidem certè periculosissima sunt καὶ ἡ φιλοσοφία ἐπικήρως πάνυ διάκειται. sed praeclara tua sententia est, quam abhinc triennium ad me scripsisti, nos nostro loco officium facturos, et caetera commissuros Deo. quo quid melius homini prudenti in mentem venire possit, non video. Quae autem σοφόκλεια aspergebas exemplo Reinholdi admonitus ὅτι οὐ μόνον ἐν τῷ φρονεῖν μηδὲν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φροντίζειν μηδενὸς ἥδιστος βίος: ea sic amplector, vt me πλεονάζειν μᾶλλον ἡ ἐλλείπειν verear. Viuo enim planè in diem, ac tum me iustum dolendi causam habiturum puto, cum adfuerint mala, quorum solitudine multi nunc penè conficiuntur. Ac habent illi fortasse propter opes et dignitates maiorem timendi causam: sed mea me solitudo et vilitas tranquilliores facit. Nam si Oporinus seruarit fidem, et Demosthenem atque Isocratem recognitos a me summo studio fideliter recuderit vt pollicetur: nihil habeo cuius mihi iactura magnopere dolenda sit, et vt lucubrationes meae pereant, quid tum? κάτθανε καὶ Πάτροκλος ὅτις με πολλῷ ἀμείνων. Sed tamen, si calamitatem horum temporum superarint, te pro amicitia nostra rogatum volo, vt eas studiosis per occasionem commendes, quo Oporinus distractis codicibus aliquod laborum suorum solatium habeat. Idque te puto posse honeste facere. Dedi enim operam quantum in me fuit, vt et sententias bona fide appenderem, et verba penè annumerarem, et dictione vterer latina et perspicua, et non tumida, cuiusmodi ampullis principio oneratus Isocrates prodijt. Sed tum scriptorem me faciebat ἡ πειθανάγκη, neque tam fama mouebat quam fames. Νῦν δ' αἱ δεύτεραι φροντίδες ἵσως σοφωτέραι. Sed de meis nugis nimium. Tuas autem lucubrationes tandem ita confirmasse pedes vt ad nos peruenire potuerint, valde gaudeo, et tibi gratiam habeo. obtuli autem hero meo D. Ioanni Iacobo Fuggero, qui eius lectione delectatus est. Henzelius et Cyprianus te plurimum saluere iubent, et rogant vt suam in scribendo cessationem boni consulas. Aiunt enim se verecundiores esse Wolfio, qui suis ineptis literis negocium tibi facessere non dubitet. Ego vero humanitate tua fretus, ineptus esse malo quam ignauus. ἡμῶν γὰρ αἱ ἐπιστολαὶ οὐκ εἰς ἐπίδειξιν ἀλλ' εἰς φιλίας ἀπόδειξιν εἰσὶ παρεσκευασμέναι. Equidem cuperem te ante discessum in Misniam iterum videre et aliquanto diutius tua consuetudine frui. sed πάντων μετεώρων ὄντων nescio quam tutum sit iter. Verūm si te τὸ τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης φίλτρον denuo huc pertraxerit, multum nobis gratulabimur. Vale. postridie idus Aprilis Anno 1553.

Hiero[nymus] Wolfius
tuus.

¹Abgedruckt in: Georg PEURBACH: *Theoricae novae planetarum*. Hg. von Erasmus REINHOLD. Wittenberg 1553 (VD-16 P:2062). S. 5f. Edition mit deutscher Übersetzung: Hans-Jochen SEIDEL/Christian GASTGEBER: Wittenberger Humanismus im Umkreis Philipp Melanchthons. Der Mathematiker Erasmus Reinhold d. Ä. Sein Wirken und seine Würdigung durch Zeitgenossen. In: Biblos 46 (1997). S. 19-51, hier S. 43-45.